

K. Reguła

Podłęże, st. 4, gm. Niepołomice, woj.
krakowskie, AZP 103-58/38

Informator Archeologiczny : badania 29, 56

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wyposażeniu 1/5 grobów odnotowano obecność wyrobów metalowych — brązowych i żelaznych. Wśród zabytków brązowych najczęściej spotykano ozdoby: małe obręcze, niekiedy z lekkim tortowaniem, oraz tzw. skręty z drutu lub cienkiej taśmy. W pojedynczych egzemplarzach wystąpiły szpile i brzytwy. Wyroby żelazne były w większości zachowane we fragmentach i mocno skorodowane. Z lepiej zachowanych wymienić można szpile oraz brzytwy lub noże.

Ceramika cechuje się małym zróżnicowaniem form. Wśród waz, których odkryto najwięcej, najczęściej spotykanym typem są naczynia z mniej lub bardziej zaokrąglonym załomem części środkowej i niewyodrębnioną partią górną.

Z innych zabytków ruchomych wymienić należy sporą liczbę wyrobów krzemiennych, w większości odłupków, przeważnie bardzo drobnych.

Przebadane groby zlokalizowane były w strefie młodszej cmentarzyska, którą łączyć można z późną (III) fazą grupy tarnobrzeskiej, przypadającą na wczesną epokę żelaza.

Parzeń, st. 1, gm. Brudzeń Duży, woj. plockie — patrz: wczesne średniowiecze

**Podłęże, st. 4
gm. Niepołomice, woj. krakow-
skie
AZP 103-58/38**

Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka

Badania prowadził K. Reguła. Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Piąty sezon badań. Cmentarzysko ciepłopalne, bezpopielnicowe, kultury łużyckiej z wczesnej epoki żelaza.

Prowadzono dalsze prace poszukiwawcze w obrębie cmentarzyska, na powierzchni 50 m², do głębokości 140 cm poniżej poziomu gruntu. W partii północnej uchwycony został zasięg cmentarzyska, natomiast w części południowej pojawiają się dalsze pochówki jamowe. Nie jest również znana jego granica wschodnia i zachodnia. Pod 30-centymetrowym humusem wystąpiła 40-centymetrowej grubości warstwa kulturowa, która zawierała neolityczne materiały krzemienne, drobne ułamki z naczyń kultury łużyckiej i wczesnośredniowiecznych.

Na poziomie 110-116 cm, w obrębie warstwy piaszczystego calca, napotkano na 3 symboliczne groby jamowe kolistego i owalnego kształtu, zawierające od jednego do czterech naczyń w zestawieniu: placek gliniany, naczynie jajowate, misa profilowana i czerpak uchaty. Nie stwierdzono żadnych zabytków metalowych oraz przepalonych kości ludzkich. Jamy grobowe zanikały na głębokości 130-140 cm. W sumie odkryto 13 grobów.

Materiały i dokumentacja są przechowywane w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Badania będą kontynuowane.

**Proszkowa, st. 1
gm. Wołów, woj. wrocławskie
AZP 74-26/62**

Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Joanna Domańska. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków Inspektorat Archeologiczny we Wrocławiu. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego C.

Stanowisko położone jest na piaszczystym wzniesieniu (piaskownia), w odległości 120 m na północ od kapliczki, po prawej stronie szosy prowadzącej przez wieś. Cmentarzysko niszczone jest eksploatacją piasku i niekontrolowanym wykopywaniem grobów przez